

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer. Izmisli nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ali je mogoča sprava temeljem resolucij katoliškega shoda?

(Dalje.)

Sekcija IV.: Katoliško življenje.

Tukaj izjavlja katoliški shod, da mu je pred vsem namen poživiti versko življenje ter vsestransko probuditi in okrepiti katoliško zavest med Slovenci.

S tem namenom se radi strinjamo in niti sredstvom, ki se v ta namen priporočajo, nismo nasprotni. Naši dušni pastirji, višji in nižji, se smeje zanesti, da jim bomo v verskih rečeh udani in poslušni. Spoštujemo tudi pobožne bratovščine in družbe, posebno one, katerih namen so dela krščanskega usmiljenja. Kdo bi teh po svoji moči ne podpiral?

Vender, kakor je lepo in vse hvale vredno, kar si katoliški shod postavlja za svoj prvi in poglavitni namen, do sedaj ni podoba, da bi on ta svoj namen dosegel, ne sedaj, ne pri sedanjem ravnanju v prihodnosti. Vsaj znamenja kažejo ravno nasprotno. Vemo, da se morebiti poreče: Glejte udanostne izjave škofu, kako lepo se po katoliškem shodu oživlja katoliška zavest mej ljudstvom. Mi pa na to odgovarjamo, da smo prav radovedni, doklej bodo tisti, ki lovč mej priprostim ljudstvom te izjave, na ta način varali sebe in svojega škofa. V resnici pa se oddaljujemo bolj in bolj od pravega krščanskega življenja. Na mesto miru, ki so ga oznanovali angeli ob Kristovem rojstvu, imamo prepri; namesto sprave, ki jo Kristus tako živo priporoča bratu do brata, imamo razdor; namesto da bi se ljubili med seboj, kakor nas je Kristus ljubil, blatijo in obrekujejo se priznani rodoljubi, izpodkopava se veljava tudi najboljšim možem našega naroda in to dostikrat na prav grd način, z neopravičenim podtikanjem brezverstva. Kar so dosedaj rodoljubi slovenski zgradili z največjim trpljenjem in trudom in s čutnimi žrtvami, to se v slepi strasti podira. Slep je, kdor ne vidi, da na ta način versko in narodno nazačujemo. Tako je zdaj pri nas po prvem katoliškem shodu in nikdar še ni bilo tako hudo, kakor ravno sedaj po tem shodu. In od kod so ti žalostni nasledki? Bodimo odkritosrčni in govorimo

naravnost. Od tod, ker ni res, da je bil snovatelj shoda prvi in poglavitni zgoraj omenjeni namen. Ta namen je le pretveza, le sredstvo, s katerim se hoče doseči drugi snovatelj poglavitni namen in ta je pa — političen.

O da bi bil prvi namen snovatelj resničen, kako lahko bi se bili na tem shodu po bratovsko zbrali in združili vsi Slovenci! Saj smo videli, s kakim veseljem, s kakimi lepimi nadami so prihiteli odlični Slovenci s Štajerskega, Koroškega in Primorskega, ki kranjskih razmer niso poznali, na ta shod. Kako ljubeznivo in spravljivo v pravem krščanskem smislu so govorili in kako jih je osupnila malo krščanska nespravljivost kranjskih katoliških korifej; kako ne zadovoljni, kako razočarani so se vračali domov!

Temu se ne smemo čuditi. Oni, ki bijejo ob mejah obupen boj za narodni obstanek; oni, ki so prinesli od tam žalostni pozdrav: Morituri vos salutant —, oni so se nadejali, da bodo našli v središču Slovenije tolažbo in pomoči, a našli so le nepotreben, njim nerazumljiv domač prepri in celo krivične napade na našo uzorno družbo sv. Cirila in Metoda, to jedino dejansko pomočnico v njih borbi za vero in narodnost. Da taki utisi ne morejo poživiti vere, to je pač očitno. Pa še nekaj družega je, kar jemlje našemu Ljubljanskemu knezoškofu zupanje boji, ko vse kritike naprednih slovenskih listov, to je namreč sum, da on podpira naš domači razdor, da ga neti, da mu je pokrovitelj. In celo to se govori vedno očitneje, da Preuzvišeni ustreza s tem višjim, slovenskemu narodnemu gibanju neprijaznim krogom. Ta sum opira se na to, da se prepri zaradi vere na Kranjskem nobenemu poznavalcu našega vernega ljudstva ne zdi opravičen, zlasti ker se po ostalih slovenskih deželah pojavlja le v toliko, v kolikor se je s Kranjskega zasedal in tudina to se opira ta sum, da se nahajajo najhujši prepriiljivci ravno v neposredni bližini škofa. Po pravici se svet poprašuje, zakaj on svojim kapelanom, ki tako goreče zagovarjajo načelo, da moramo škofom vsem, tudi v političnih rečeh, pokoraj biti, ne zakliče: „Mir! Jaz hočem kot katoliški

škof mir imeti v svoji škofiji“. Da bi tako govoril g. dr. Missia, tedaj bi se kmalu polegali od nekrščanske strasti razburkani valovi.

In ako se potem pomisli, kako težaven boj bijemo Slovenci za svoj narodni obstanek; koliko smo morali trpeti za dosedanj napredek in v koliki nevarnosti so še vedno in posebno zdaj vse naše pičle pridobitve, potem je lahko umeti, s koliko žalostjo in ob jednem s kolikim srdom gledajo vsi pravi rodoljubi na tiste, ki se jim vidijo krivi našega razdora in s tem narodnega propada. Gotovo je pa, da se s prepriom, ki budi strasti, z razprtijo, ki razdira naše narodno življenje, vera ne oživlja in krščanska zavest ne utrjuje. Ljubezni, ljubezni je treba, ker brez ljubezni ni vere. Zategadelj osvedočeni smo, da bi bil katoliški shod bolje ustrezen slovenskemu narodu, ako bi bil v tej sekciji vzprejel za resolucijo zlate besede sv. Pavla v prvem listu do Korinčanov, ki se glasi: Ko bi govoril človeške in angeljske jezike, ljubezni pa ne bi imel, tedaj bi bil kakor bučeč bron ali zvoneč zvonec. In ko bi znal pre-rokovati in vedel vse skrivnosti, in imel vso učenost in ko bi imel vso vero, da bi gore prestavljal, ljubezni pa ne bi imel, tedaj bi nič ne bil. —

Državni zbor.

Na Dunaji, 11. marca.

Poljedelski minister grof Falkenhayn je v današnji seji naznanil, da predloži parlamentu v prihodnjem zasedanju zakonske načrte o osnovanju kmetijskih zadrug. Ta napoved je velevažna in politični krogi, zanimajoči se za gospodarska vprašanja, so jako radovedni, katera načela bodo pri sestavljanju teh zakonskih načrtov vodila vlado.

Začetkom seje odgovarjala sta deželnoobrambni minister grof Welsersheimb in poljedelski minister grof Falkenhayn na neke interpelacije, potem pa je zbornica nadaljevala debato o proračunu poljedelskega ministerstva.

Posl. Muth obžaluje, da se zbornica tako malo bavi s kmetijskimi razmerami. Zlasti kmetij-

LISTEK.

Kalifovi šolni.

(Spisal M. Jokay. — Prevel Zorin.)

Kalif Abderam je zapazil čuden pojav pri svoji hčerki, lepi Zehiri; da ji je namreč desna roka časi mrzla, a časi gorka.

Jel je zapisavati dni, kedaj ji je roka mrzla, a kedaj zopet topla. Primerjajočemu te zapiske z drugimi okolnostimi se mu je pokazalo nekaj, česar ni hotel nikomur razodeti.

Kalif je bil star človek, ali je ljubil tri stvari: vživanje opija, bajke iz „Tisoč in ene noči“ in pa svojo hčer.

Lepa Zehira je bila zaročena z zamorskim knezom Abdulahom, a s tem se je ponašal Abderam.

Sleherni večer, kadar je kalif iz dolge cevke srkal opijev dim, čital mu je sluga po jedno bajko iz „Tisoč in ene noči“. Kalif je navadno končno zadremal, a sluga je moral ostati do zore pri njemu. Ko se je zdanilo, se je navadno probudil in slugi pravil svoje sanje, katere je ta zapisaval v veliko knjigo.

V ti knjigi ni bilo drugega, kakor ono, kar je kalif Abderam sanjal sleherno noč.

Abderam je zapazil, da je Zehirina roka, katero mu podaje vsak večer, tedaj gorka, kadar je vrsta na Alibenu, da prebdi noč pri kalifu.

Neki večer je kalif podaril mlademu Alibenu šolne, izvezene z zlatom. Na podplatih so bile iz zlatih žebličev besede: „Ogiblji se žensk!“

Od kalifove spalnice je držal dolg hodnik do spalnice lepe Zehire in njenih robinj.

Hodnik in spalnice so razsvetljale svetilke, katerih stenj so namakali v ambro, da s svojim dobrim vonjem ublaži dim olja in stori plamen višnje, da ne bi dražil oči onih, kateri spé.

Ko je kalif zaspal pri drugi bajki iz „Tisoč in ene noči“, pritiho tapti se Aliben po hodniku in skozi sobe spečih odalisk do Zehirine spalnice. Gredoč ni opazil, da so po hodniku razprostrte bele preproge in da je pred pragom kalifovega hodnika posut prah od črne smole.

Zaljubljenčeve oči ne vidijo vselej dobro. One gledajo v zvezde, katerim niso mnogo mari ljudske oči.

— Dragi Aliben, ako moj oče zve, da počiva tvoja glava v mojem naročju, kaj bi bilo s to glavo?

— Glava — brez trupla.

— Mari se ti ne bojiš za svojo glavo?

— Potem bo itak tvoja.

— Aliben, ali veš, da se midva poljubljava pod smrtnim okriljem?

— Tudi to je poljubek pod njenim okriljem.

— Ali smrt naju ne štiti, ampak nama preti. Jaz sem čisto že o tem razmišljala, da te moj oče pogubi, ako zve za najino ljubezen. On bi te dal na tihem ubiti, da ne bi nikdo zvedel, da je zaročenka sultana Abdulaha imela ljubimca. Tega ne bi smeli zvedeti niti nemi krvniki. Tebe bo ubil moj oče z lastno roko, a jaz bom prej to zvedela, ker potem me bo zaprl v dvorano s srebrnimi vrati, da te ne bi mogla o tem obvestiti. No, ali jaz ti navzlic temu sporočim, da ti preti pogibel. Poglej, v ti steklenici je parfum, katerega tu pri nas še nihče ne pozna. Dobiva se v ribjem drobu. Zelo redek je, ker izmed tisoč rib ga ima samo jedna. Daj, poduhaj ga. Čudovit vonj je to, kdor ga okusi, ne pozabi ga nikdar. Jedna sama kapljica te diščeče tvarine na roki ali obleki zadošča za ves dan. Razumi me dobro. Kadar moj oče zve za najino tajnost, hotel me bo pehniti v tamnico. Jaz pa poklekнем predenj in ga poprosim milosti in dokler mu bom poljubljala roke, kanila bom nanje kapljico tega parfuma. On te bo potem poklical k sebi ter se prijazno in prijateljski pomenkoval s teboj. Ako začutiš, kadar mu poljubiš roko, ta vonj, tedaj vedi, da si poljubil roko smrtnega angelja in beži.

— Smešno! deje mladenič, a drugo so povedali poljubki.

šemu članku več „grdih neresnic“, češ, da smo po krivici očitali g. kanoniku in branitelju južne železnice, da o naših narodnih pritožbah molči v državnem zboru, akoravno bajó dobro vemo, da je gosp. Klun „največ in največkrat“ govoril o naših narodnih zadevah. — Odveč bi bilo pač naglašati, da se je naše dotično očitarije nanašalo le na sedanje zasedanje državnega zbora; to moralo je biti jasno vsakemu otroku, a pri „Slovenčevih“ gospodi že davno ni več smeti apelovati na zdrav razum in logiko. Sicer so nam pa še dobro v spominu tudi starejša zasedanja državnega zbora, v katerih se je čitalo ime g. kanonika Kluna le tedaj, ko je predlagal — konec debate. Menda mu je itak že žal, da tudi 7. t. m. ni omejil svoj govor na ta predlog, kajti njegova brezaktana usiljivost vzbudila je, kakor se nam poroča, skrajno ogorčenost celó pri najbližjih njegovih političnih prijateljih in rojakih. Tega madeža se gospod predsednik katoliško-političnega društva ne bo tako hitro iznebil! Za „Slovenca“, ki pa sicer sam odklanja stvarno zagovarjanje Klunovega postopanja, je značilno posebno še to, da se strašno jezi zategadelj, ker smo mi priznali, da je bil govor g. poslanca Povšeta, katerega je g. Klun tako čudno zatajil, res temeljit in vseskozi opravičen! Očitane, da se mi nismo že preje podrobneje bavili s tem govorom, je popolnoma neosnovano, kajti naš list prinaša doslovno le one govore, kateri se mu pošljejo, g. Povše nam pa svojega ni poslal. Saj „Slovenec“ tudi ne prinaša n. pr. govorov poslancev Ferjančiča, Spinčiča, Laginje itd.! Kar se konečno tiče vsebine Klunovega govora, prepuščamo sodbo o njej „Slovenčevim“ čitateljem samim, ker se nadajamo, da bo „Slovenec“ istotako doslovno kakor uvod priobčil tudi nadaljno vsebino govora. Menda saj? — V ostalem pa nam je jako povšeči najnovejše geslo „Slovenčevih“: **Vse, kar je prav!** Ako se bo gospoda v Katoliški tiskarni odslej istinito držala tega gesla, tedaj bo morala radikalno spremeniti svoje postopanje in ako bo „Slovenec“ res pisal odslej dosledno le to, „kar je prav“ — tedaj bo prepira skoro konec. Amen!

— (Osobne vesti.) Gosp. B. Štifter, slovenski naš rojak, sedaj že več let profesor na Ruskem, odlikovan je bil od carja Aleksandra z redom Sv. Stanislava II. vrste. Če pomislimo, da tudi baron Gautsch ima isti red, je odlikovanje našega rojaka vsekakor veliko.

— (Mascagnijeva opera.) „Cavalleria rusticana“, katere sijajno uspele predstave so se morale pretrgati zaradi bolezni gospe Gerbičeve, pela se bode zopet v četrtek dne 16. in v nedeljo dne 19. t. m. Ulogo Santuzze pela bode kot gost gospodna Marija Volnerova, član češke opere v Plznu. Opozarjamo posebno vnanje rodoljube na te dve izredni predstavi, da si pravčasno oskrbe sedeže.

— (Slovensko gledališče.) Sobotna repriza „Teharskih plemičev“ ni privabila v gledališče toliko občinstva, kakor bi bilo pričakovati, kar konstatiramo z iskrenim obžalovanjem. Predstava je bila jako dobra in gre laskava pohvala tako solistom, v prvi vrsti g. Nolliju, kakor zboru. Gospod. Nigrinova, ki je namestu gospe Gerbičeve pela partijo Jerice, rešila je svojo nalogo prav dobro.

— (Novo poštno poslopje v Ljubljani.) Ljubljani menda ni sojeno, da dobi novo poštno poslopje. Kakor čujemo, je trgovinsko ministerstvo odklonilo Luckmannovo hišo, češ, da je ta prostor premajhen in predrag.

— (Prvi izlet slovenskega planinskega društva) privabil je včeraj mnogo članov in prijateljev društva na Šmarno goro. Bilo jih je gotovo nad sto. Bil je pa tudi krasen dan, po narodovem koledarju prvi spomladanski. Nebo bilo je čisto in gorski naši velikani kazali so se v vsem svojem sneženem krasu. Mnogi izletniki so obžalovali, da niso izleteli že jutraj. Na Šmarni gori pozdravil je društveni predsednik g. prof. Orožen s primernim nagovorom vse navzoče in se je potem izročila nova spominska knjiga, v katero so se vpisali izletniki. Jedro družbe podalo se je kmalu navzdol proti Medvodam, kajti na Šmarni gori bila je grozna „suša“. V Medvodah razvila se je prav prijetna zabava, sviralo se je na citre in kitaro in prepevalo. Tudi govorov je bilo nekoliko, posebno izrekel je predsednik društva željo, naj bi tudi Slovenci mnogoštevilno obiskovali domače planine v duhu Potočnikove pesmi ki pravi: **Prid' vrh planin, nižave sin!**

— (Glas iz občinstva.) Silaj veter goni po Ljubljanskih ulicah goste oblake prahu. Ne gledé na to, da požiranje prahu ni nikaka prijetnost, bilo bi že iz zdravstvenih ozirov želeli, da se ulce nekoliko škropé, zlasti ker je dovolj vodé in ni treba ž njo štediti. Opozarjamo pristojne faktorje na to splošno željo prebivalstva in upamo, da tega nismo storili — zaman.

— (Samomor.) Včeraj zjutraj obesil se je v svojem stanovanju v sv. Florijana ulici 62letni upokojeni železniški sprevodnik Anton Z. Bržkone ni bil pri zdravi pameti, ko si je vzel življenje.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Šiški) priredi dne 11. junija v Zgornji Šiški pri Matijanu ljudsko veselico na korist družbi sv. Cirila in Metoda.

— (Gozdni požar in nezgoda.) V soboto je pogorelo na Svibnem, gozdu graščine Ponoviške, ki je svojina g. Franu Hrenu, 20—30 oral, večinoma mladovja in mladega nasada. Zažgal je otrok, ki je zakuril ob cesti tik lesa. Napornemu delovanju Litjskega gasilnega društva posrečilo se je v treh urah omejiti in konečno vdušiti požar. — Vračajočim se gasilcem pripetila se je tudi nezgoda. Blizu Litije sreča jih namreč poštni vlak, konji se splaše, ter butijo ob varstveno ogrado, ki meji Savo od ceste, jo podero, ter se z vozom in na njem sedečimi gasilci vred zvrnejo v reko. K sreči ni tam velika voda in se je otelo vse. Le načelnik gasilnemu društvu, g. Hinko Badjura, in še drug gasilec sta se poškodovala, toda neznatno.

— (Potres.) Iz Št. Petra na Krasu se nam piše: Minuli petek zjutraj ob polu 6. uri bil je pri nas potres, ki je bil precej krepak. Ta potres je že tretji v tem mesecu.

— (Zdravstveno stanje.) Osepnice so še vedno razširjene v Črnomaljskem okraju, vendar so že ponehale v raznih občinah in se je bolezen omejila. Vsega skupaj je zbolelo do zdaj 231 oseb, namreč 46 moških, 89 žensk in 96 otrok. Umrlo je 34 oseb namreč 5 moških, 8 žensk, in 21 otrok. Razun 37 še bolnih so vsi ostali že ozdraveli. — V Idriji in v Žireh ponehala je hripa, ki je bila epidemična, skoro popolnoma, ker so v vsaki občini samo še po štirje bolniki.

— (Velik požar.) Iz Št. Pavla v Savinjski dolini se nam piše: V soboto ob 3. uri popoldne nastal je ogenj v Št. Rupertu, fara Gomiljsko, občina Braslovče. Vслед neugodnega vetra, rasprostrl se je ogenj po celi vasi, tako da je ostalo nepoškodovanih samo šest hiš. Okolo 13 hiš je pogorelo. Razun tega veliko gospodarskih poslopij. Ognjegasev je bilo iz Žalca, Vranskega, Braslovč, Št. Pavla. Proti koncu pripeljala se je tudi Celjska požarna bramba. Tudi Celjski glavar dr. Wagner bil je na pogorišču. Telefonska zveza je popolnoma pretrgana.

— (Okrajna posojilnica v Ljutomeru) ima svoj občni zbor cvetno nedeljo, dne 26. t. m. ob 8. uri dopoldne v šolskem poslopju. Dnevni red je običajni.

— (Hranilnica in posojilnica v Spodnjem Dravogradu) na Koroškem ima svoj letni občni zbor v ponedeljek dne 20. t. m. v gostilni g. Rabiča ob 3. uri popoldne z običajnim dnevnim redom.

— (Razpuščena podružnica „Lege“.) Tržaško namestništvo je razpustilo Korminsko podružnico društva „Lega nazionale“, ker je prekoračila svoja pravila.

— (Gospodarsko društvo v Škedenji) v Tržaški okolici ima svoj občni zbor v nedeljo dne 19. t. m.

— (Himen.) Poročil se je dne 12. t. m. v Kastvu g. Ferdo pl. Kleinmayr z gospico Eno de Franceschi.

— (Prekanjen cigan.) Na Zagrebškem tedenskem semnju opeharil je cigan Janko Hudorović prav drzno nekega konjskega prekupevalca. Ko je cigan hodil po semnju, zapazi dva lepa konja privezana na kolcu. Gospodar konj pil je v bližnji sejmski krčmi. Cigan postavi se poleg konj in se dela, kot da bi gledal po kakem kupcu. Res se mu pridruži kmalu konjski prekupevalec in vpraša po ceni konj. Oba dam za 100 gld. pravi cigan, udarita si v roko, cigan vzeme stotak in jo popiha. Ko je prekupevalec nakupil še nekaj družih konj, hoče vse skup odpeljati. Zdj pa se oglasi pravi lastnik, ki je mej tem prišel nazaj, rekoč: „Stojte, gospodine, to sta moja konja!“ ter odpelje svoja konja. Prekupevalec pozove policijo, a pokazalo se je, da je

cigan nesramno ogoljufal s tujimi konji prekupevalca. Cigana policija zasleduje.

— (Corrigendum.) V naš dopis iz Mokronoga v 57. št. urinila se je neljuba pomota: ime g. notarja se ima namreč glasiti Rosina in ne Hudovernik. To naj blagovolijo v vednost vzeti oni čitatelji, kateri te pomote niso že sami popravili.

Razne vesti.

* (Češki Sokoli.) Sokolska ideja ni nikjer tako ukoreninjena in nima nikjer toliko privrženec, kakor v Čehih. Na Češkem je skoro v vsakem večjem kraju sokolsko društvo, a tudi v tujini se Čehi ne izneverjajo tej ideji in imajo sedaj češka sokolska društva v Draždanah, v Hamburgu, Chemnitzu, Monakovu in v Parizu; na Dunaju je pet sokolskih društev, v Ameriki jih je pa v raznih krajih celo 46 in vedno se ustanovljajo nova. Čehi vedo, da so sokolska društva najmočnejša ovira raznarodovanju.

* (Plovitev po Dunavu.) Ker sta reki Tisa in tudi Dunav pod Turn Severinom ledu prosta, naznanja Dunavska parobrodna družba, da se prične tovarna vožnja po vsem Dunavu in na postranskih rekah, to je na Dravi, Tisi in Savi.

* (Zgorelo gledališče.) V Savoni blizu Genove zgorelo je te dni popolnoma gledališče Colombo. Poslopje je bilo zavarovano za precej veliko vsoto.

* (Smrt vsled smejanja.) V neki Londonski blaznici umrla je strežajka vsled tega, da ni mogla ustaviti smeja, ko je nekdo pripovedoval šaljivo povest. Ko so jo razparali, našli so, da se je nabrala v srčnem mehurčku neka tekočina, ki je uplivala na delovanje srca in prouzročila smrt.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Opava 12. marca. Z ozirom na jutrišnjo volitev sklicala češka stranka za danes shod, da se odloči, ali kaže glasovati za nacionalnega kandidata Pommerja, ali ne. Ker se ni doseglo jedinstvo, sklenil shod, naj vsak češki volilec ravna po svoji previdnosti.

Dubrovnik 13. marca. Škof Vodopić umrl za kapjo.

Territet 13. marca. Cesar se je odpeljal inkognito v Genevo, kjer ostane jeden dan.

Rim 13. marca. Vatikanski listi potrjajo, da se je papež Lev zahvalil s posebnim pismom cesarju Viljemu za čestitke in v tem listu zlasti naglašal svoje občudovanje za cesarjeva prizadevanja gledé ugodne rešitve socialnega vprašanja.

Pariz 12. marca. Vsled izpovedi gospe Cottu pred sodiščem, podal pravosodni minister Bourgeois ostavko. Bourgeois pisal Ribotu pismo, da ni nikdar nikogar pooblastil, naj stori pri gospe Cottu korake, kakersni so bili storjeni.

Pariz 13. marca. Carnot podpisal demisijo pravosodnega ministra Bourgoisa in imenoval Devellea začasnim vodjo tega ministerstva. Listi javljajo, da se bodo vse napovedane interpelacije o panamski aferi združile z interpelacijo posl. Millevoyeta gledé Freycineta, Floqueta in Clémenceauta.

Narodno-gospodarske stvari.

— **Posojilnica v Radovljici** ima svoj redni občni zbor v torek 21. marca 1893, ob 3. uri popoldan v restavraciji gospoda M. Klinarja s sledečim vspeedom: 1. Poročilo ravnateljstva. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Predlog o preuredbi pravil. 4. Volitev ravnateljstva. 5. Volitev nadzorstva. 6. Slučajnosti. V drugem svojem upravnem letu imela je posojilnica 204274 gld. 44 kr. prometa. Vložilo se je 73082 gld. 97 kr., ter izplačalo 27373 gld. 38 kr. tako da je stanje hranilnih vlog konec leta 1892 znašalo s kapitalizovanimi obrestmi 66 009 gld. 76 kr. Posodilo se je 46.120 gld. vrnilo 9932 gld. stanje posojil bilo je konec leta 1892 52817 gld. 50 kr. Rezervni zaklad obstoji iz 126 gld. 35 kr., kojemu se namerava pridejati ves čisti dobiček v znesku 426 gld. 09 kr.

— **„Istarska posojilnica v Puli“.** Pri zadnjem obnem zboru tega zavoda udeležilo se je 62 članov osobno, ki so pa zastopali mnogo družih članov. Vseh članov je 469. Denarnega prometa je imela posojilnica v minulem letu 154 014 gld. 70 kr. Ko se je ustanovila dne 1. septembra 1891. leta, štela je 36 članov in vsa glavnica znašala je 360 gld. Napredovala je torej velikansko. Od početka svojega pa do konca l. 1892. dala je posojil za 72.720 gld. 50 kr. Čistega dobička bilo je v minulem letu 650 gld. 59 kr. Mnogo kmetovalcev rešila je propada, mnogim pripomogla, da so zboljšali svoja gospodarstva. Ako bode tako napredovala, bode nje delovanje prav blagodejno uplivalo, ker bode rešila hrvatskega kmeta iz rok italijanskih oderuhov.

ske zadrage bi bile jako koristne, ker tako bi kmetovalec prišel v dotiko s kmeti in bi si lahko pridobil več kredita. V vinorodnih krajih nastavit bi bilo posebne nadzornike za vinarstvo.

Posl. dr. Bauer govori o škodah, prouzročenih po rudniških podjetjih in želi, naj se dotični zakon sedanjim odnošajem primerno prenaredi.

Poljedelski minister grof Falkenhayn odgovarja na posamezne želje in pritožbe, tako gledé kmetijske visoke šole na Češkem, gledé rudarske akademije v Příbramu in gledé drugih kmetijskih šol in zavodov. Lvovsko razstavo bo vlada rada podpirala. Gledé pritožbe o potovalnem učitelju za kmetijstvo v Istri pravi minister, da je jako težko, dobiti za Istro sposobnega potovalnega učitelja, ter obeča, da bo pritožbe, izrečene v tem oziru, preiskal in po mogočnosti pomagal. Potem se bavi minister s pritožbami gledé trgovinskih pogodb, povdarja, da so vse pritožbe obrnene zoper vinsko klavzulo, skleneno z Italijo, in zoper carine na žito, določene po pogodbi z Nemčijo. Res je, da se iz Italije uvaža mnogo vina, ali sedanjih nizkih cen domačemu vinu ni prouzročila samo vinska klavzula, ampak deloma je na cene uplivala množina produciranega vina. Vinščaki niso vedeli kam z vinom ter je prodajali za nizko ceno, da je le bilo spečano. Nasvetu o premijah ne pritrja vlada, ker bi to ne povzročilo cen in vinščakov tudi ne posebno vzpodbujalo. Trgovinske pogodbe sploh niso tako ugodno uplivali, kakor se je sodilo. Vlada je zadnji čas na Gališkem nakupila mnogo gozdov in bo tudi v bodoče vso skrb obračala na tiste rastline, s katerimi bi se utegnili razviti večja kupčija, zlasti na cikorijo in na lan. Pritožbe o veterinarskih razmerah bo vlada resno upoštevala in skrbela, da se ugotovi željam kmetijskega prebivalstva. Minister se bavi potem obširno s terminsko in diferenčno trgovino. Vojna uprava si mora zagotoviti cene za svoje potrebe v naprej, to pa bi ne bilo mogoče, da ni terminske trgovine. Kdor bi mogel nasvetovati sredstvo zoper diferenčno igro, bi si pač pridobil resno zaslugo, poštena diferenčna trgovina pa ni tako nemoralna, kakor se govori. Sicer pa bo vlada obračala na to reč posebno pozornost. Minister se bavi potem z rudarskimi razmerami, razpravlja o uzrokih pogostim štrajkom ter obeča, da predloži o priliki nov zakonski načrt o škodbah v rudnikih. Dirke niso tako nepotrebne, kakor se uveljavilo. Država podpira dirke zato, da bi pospeševala kmetijskih zadrug še niso gotovi, a v prihodnji sediji jih vlada gotovo predloži drž. zboru. Kmetijstvu je treba pomoči, kajti kmetijstvo je fundament države.

Posl. Franc Kirschner želi, da se ustanove kmetijske preskuševalne stacije in nasvetuje, naj vlada Celovški štaciji dovoli primerno podporo.

Posl. Rigler in Troll govorita o kmetijskih razmerah in upata, da bo vlada izpolnila svojo obljubo glede kmetijskih zadrug.

Posl. Tausche dokazuje, da žitne borze ni moči odpraviti in da terminska trgovina kmetijstvu čisto nič ne škodi.

Drugi dan se je kalif rano probudil in se umil, kakor velevali verski običaji. Aliben je stal tik njega in izlival vodo iz kristalne kupice na njegovo glavo. Potem mu je ponudil brisalko ter mu pomagal zavezati turban okoli fesa. Na to ga kalif odpusti, da opravi svoj obred in da se povrne kakor navadno.

Ko Aliben odide, privzdigne Abderam zagrnjalo in pogleda na hodnik, kateri je pogrnen z belimi preprogami.

In glej! na belih preprogah so odtisnene črne črke z Alibenovih šolov, a te črke stvarjajo znane besede „Ogiblj se žensk!“

Po sledu pride kalif do spalnice svoje hčere in vstopi.

— Hčerka moja, pravi z blagim glasom. Včeraj zjutraj sem ukazal, naj se po hodniku do tvoje spalnice razprostre bele preproge. Včeraj opoldne sem potresel pred vrati svoje sobe, ki so pri vходу na hodnik, nekoliko praha od stolčene črne smole. Sinoči sem podaril svojemu dragemu slugi Alibenu šolne, ki imajo na podplatih z zlatimi žeblički napisane besede: „Ogiblj se žensk!“ A pomisli, danes zjutraj so preproge polne besedij: „Ogiblj se žensk!“ Zehira vzklikne od strahu. (Konec prih.)

Posl. More pravi, da ne bo razlagal svojih nazorov, ampak samo povedal, kaj in kako sodi prebivalstvo. Vsi narodi so nezadovoljni in nimajo nikakega upanja, da bi se razmere zboljšale. Trideset let že traja gospodarsko nazadovanje. Narodom se ne vidi prav, da so se pogubile državljanske svoboščine da pa so zato bremena postala toliko večja. Prebivalstvo toži, da vlada večjo skrb obrača na sport, igre in zabave, kakor na pošteno delo in da parlament nič koristnega ne naredi. Ljudstvo nima nikakega zaupanja niti do vlade, niti do parlamenta, kateri so vedeli s svojo dobro taktiko izkoristiti samo Poljaki. Dragi čas se trati z narodnostnimi in konfesionalnimi prepiri. Deloma so tega volilci krivi, ker ne zabičijo svojim poslancem načela: najprej hočemo biti sili, potem se bomo ravnali za to, v katerem jeziku se bomo sporazumevali in katere vere se bomo držali. Dokler se ne bodo preobrazili volilci, se tudi parlamentarne razmere ne bodo premenile. Kmetje so postali zadnji čas antisemitje, to se pravi, dokler hoče kmet dobiti od žida posojila, mu je žid dober, kadar pa je treba plačati obresti, takrat jame žida sovražiti. Velekapital se danes strastno obrekuje, a kdo ga je ustvaril? Slabi gospodarji, ker so delali dolgove. Potomcem ne bomo ostavili drugega nič, kakor same dolgove, in za to zapuščino nam gotovo ne bodo hvaležni. Vsak jockey naj plača na leto 100.000 gld. davka. Vlada obeča vedno, da bo storila kaj za kmetijstvo, a vsi nje načrti niso nič vredni, ker se ne briga za uzroke slabim kmetijskim razmeram. Ako bi se stalna vojska reducirala, bi se kmetijstvu kaj izdatno pomagalo, ako se bo pa še pomnožila, kakor se govori, mora to popolnoma uničiti kmetijstvo. Sedanja človeška družba je na poti, napovedati konkurs, a če se to zgodi, potem bode zdravilna socijalna demokracija.

Posl. Hagendorfer želi, da se kreditnim razmeram na kmetih nakloni večja skrb, poslanec Kaiser želi, da se subvencionirajo drainage-zadrage.

Posl. Fux ni zadovoljen s tem, kar stori vlada za kmetijstvo in dvoji, da bi kmetijske zadrage kaj pomagale kmetijstvu. Tudi o nasvetu, naj bodo kmetijska posestva nerazdeljiva, nečejo kmetje nič slišati, ker hočejo biti svobodni gospodarji, ne pa državljani druge ali tretje kategorije. Avstrija bi mogla biti bogata in srečna, da ima vlado, katera vé, kje in kako pomoči in ki zna združiti na delo vse elemente.

Posl. Roszkowski želi, da se prepreči tista vrsta žitne spekulacije, katera se ne suče okolo efektivnih dajatev.

Posl. Pirquet zagovarja dirke in nasvetovano subvencijo ter zavrača napade na totalisateurja.

Posl. Richter govori o agrarnih operacijah na Gorenjem Avstrijskem.

Sekcijski načelnik Rinaldini pojasnjuje način agrarnih operacij na Gorenjem in Dolenjem Avstrijskem.

Razprava se potem zaustavi. Prihodnja seja v ponedeljek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. marca.

Državnozborska volitev v Opavi.

Danes se vrši v Opavi ožja volitev mej levičarskim kandidatom drom. Demelom in nemškim nacionalcem dr. Pommerjem. Demel je dobil pri prvi volitvi 605, Pommer pa 571 glasov, češki kandidat Lorenčuk pa 65 glasov. Pri oži volitvi je izid odvisen od čeških volilcev, ako bodo ti glasovali za nacionalca, potem propade levičarski kandidat. Zanimanje za ta volilski boj je jako veliko in prav lahko se zgodi, da zmaga Pommer.

Zdravniške zbornice.

Ministerski predsednik grof Taaffe izjavil se je te dni, da izide izvršilna naredba o zdravniških zbornicah za tiste manjše dežele, v katerih ni mej prizadetimi faktorji nikake difference, prav v kratkem, dočim bode v drugih deželah še nekoliko počakati.

Škofovsko konferenco na Dunaji.

Minoli teden sešli so se na Dunaji mudeči se škofje dvakrat na konferenco. Ob istem času mudil se je na Dunaju tudi knezoškof Vratislavski dr. Kopp, a baje ne radi teh konferenc. Komitè se bavi sedaj z vprašanjem o katekizmu.

Vnanje države.

Srbske volitve.

Volitve v srbsko narodno skupščino so končane; vršile so se razen manjših prask, v lepem redu. O končnem rezultatu se ne vé še nič popol-

noma zanesljivega. Zadnja poročila javljajo, da imajo liberalci samo devet glasov večine, a radikalci sami računajo tudi, da so si priborili večino za nekoliko glasov. Gotovo je toliko, da vlada navzlic vsemu pritisku in vsem svojevoljnostim nikakor ni tako sijajno zmagala, kakor se je pričakovalo, zakaj večina 9 glasov ni niti trdna niti impozantna. Naprednjaki so dobili samo štiri mandate. Radikalci imajo sedaj vsaj toliko moči, da lahko preprečijo vse predloge, za katere treba dvetretjinske večine.

Bolgarske razmere.

Stambulov in Koburžan sta se sicer vladiki Klimenta srečala znebila, zato pa še vendar nista udušila njima neprijaznega gibanja bolgarske duhovščine. Ta neče o nameravani premembi ustave ničesar vedeti in bo začela demonstrativno postopati zoper Koburžana. Nezadovoljnikom se je pridružil tudi škof v Ruščuku, kateri je doslej veljal kot privrženec vlade. Duhovščina ne bo Koburžanu čestitala na zaroki in se ne bo udeleževala slavnosti, prirejenih o poroki, ako sploh do te pride.

Panamska aféra.

V panamski aféri zaslišani so bili že Freycinet, Floquet in Andrieux, a novega ali posebno važnega za pravdo ni nihče izpovedal. Toliko važnejša pa je izpoved gospé Cottu, soproge bivšega upravnega odbornika panamske družbe. Gospa Cottu je izpovedala, da jo je hotela vlada porabiti v to, da bi pregovorila Lessepsa in druge zatožence, naj nikogar ne kompromitirajo, kdor pripada vladni stranki, v plačilo pa hotela ustaviti sodno postopanje zoper nekatere zatožence, druge pa pomilostiti. Ta stvar obuja silno senzacijo v vseh krogih, in bo gotovo imela parlamentarnih posledic.

Nemška vojaška predloga.

Kakor smo že naznanili, odklonila je vojaška komisija nemškega državnega zbora prva dva paragrafa vojaške predloge in s tem zavrgla tudi načelo, katero je vodilno v tem načrtu. Nekateri listi sodijo, da to ne ostane brez važnih posledic. Bero-linska „Post“ beleži zelo razširjeno novico, da bo državni kancelar Caprivi odstopil ali pa da bo vlada razpustila državni zbor. Mogoče je tudi, da se zgodi oboje, kajti cesar Viljem neče nikakor odnehati in hoče po sili, da obvelja vojaška predloga. Ali se bo to zgodilo, ali je njegova moč tolika, da more celo to izposlovati, čemu se protivi skoro ves narod, o tem nas pouči bližnja bodočnost.

Dopisi.

Iz Poddraže, 12. marca. [Izv. dop.] (Poddraška čitalnica po 27letnem obstanku sodnijsko rubljena!) — Naša čitalnica doživela je že marsikaj, mej ostalim tudi to, da jo je ob znani aféri Ljubljansko deželno sodišče strogo preiskovalo, ali do rubežni prišlo je še le te dni. — Širom Kranjske poznati nadučitelj v Št. Vidu g. Anton Požar, to je tisti gospod, ki ga je pred 2 letoma dež. šolski svet v velikih stiskah in zadregah opiraje se na drakonično zakonito določilo za hrbtom treh prosilcev iz Radeč iznenadenim in osrečenim Št. Vidcem uvrnil, istim Št. Vidcem, ki so že tako blaženi po njem, da bi ga zopet iz srca radi kam drugam naprej porinili, ko bi imeli tisto oblast, kakor dež. šolski svet oni privoščijo namreč tudi drugim sodeželanom nekoliko njegove „precartane“ ljubeznivosti, prav posebno pa zato, ker je poznana specialiteta v organizovanji cerkvenega petja, in pa ker ima v oblasti kakor malokdo vzgojevalno metodo, ki se prav pogostoma suče okolo samih oslov, bikov in volov — ta narodni učitelj torej — lucus a non lucendo — rubil je sodnijsko imetje Poddraške čitalnice bajé za 99 kr., koje bi mu neki morala čitalnica vsled nekega pomoti c. kr. sodišča upravičenega upora plačati, kar je pa njen predsednik iz gole in čiste pozabljenosti opustil.

Mi bi tega ne pribijali na zid, ker nam ne gre za osebno osveto, ali ker se sramoti tu narodno društvo po človeku, ki hoče biti tudi tu pa tam narodnjak, klerikalen ali pa liberalen, in ki je celó predsednik bralnemu društvu „Sloga“ v Št. Vidu, koje je pod njegovim predsedništvom tako grozovito shiralo, da so je pred kratkim namestili v tobačni trafiki g. K., ne pomislivši pri tem, da je tobak — vzlasti tako bud, kakor ga g. Požar podaje — jako kvarljiv in nevaren, glede na vse to ne moremo molčati ter objavimo s tem nizko „narodno“ strast g. nadučitelja A. Požarja.

Domače stvari.

— (Vse, kar je prav!) Tako vzkliknil je v soboto naš brumni „Slovenec“, hoteč braniti gospoda kanonika Kluna zoper našo kritiko njegovega famoznega govora o južni železnici. Kakor ob sebi umevno, očita „Slovenec“ tudi dotičnemu na-

Loterijske srečke 11. marca.

Na Dunaji: 86, 51, 64, 4, 58.
V Gradci: 13, 67, 38, 16, 85.

Tujci:

12. marca.

Pri **Maliči**: Fritsche, Gundl, Glück, Fenichel, Herzog, Ritschel, Rebtsch, Theimer z Dunaja. — Bekers iz Berolina. — Rindl iz Prage. — Achat iz Bistrice. — Ranzinger iz Kočevja. — Tomigar iz Trsta. — Oblak iz Kranja. — Ronlez, Milits iz Budimpešte.

Pri **Slonu**: Epstein, Komenda z Dunaja. — Jurca iz Ptuja. — Kumer iz Gorice. — Dr. Fainbigl iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Klopčič iz Rudolfovega. — Perhace iz Vipave.

Pri **južnem kolodvoru**: Ruzek z Dunaja. — Kraja z Rakeka.

Umrli so v Ljubljani:

9. marca: Urša Zalaznik, gostačeva hči, 4½ leta, Streliške ulice št. 11, morbus brigitii.

10. marca: Vladimir Gerbič, godbenega voditelja sin, 14 dni, Gledališka stolba št. 3, božjast.

11. marca: Marija Zernel, gostija, 70 let, Kravja dolina št. 11, carcinoma faciei. — Janez Hirschberger, delavec, 28 let, Poljanski nasip št. 50, jetika.

12. marca: Anton Zore, železn. prevodnik, 66 let, Florijanske ulice št. 32, se je obesil.

V deželni bolnici:

9. marca: Janez Jerman, čevljar, 40 let, jetika. — Janez Šimnovc, krojač, 74 let, pleuritis.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. marca	7. zjutraj	736.7 mm.	— 1.6° C	sl. zah.	jasno	
	2. popol.	736.4 mm.	13.0° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	740.9 mm.	6.4° C	sl. jzh.	jasno	
12. marca	7. zjutraj	744.0 mm.	— 1.4° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	740.8 mm.	11.2° C	m. jzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	740.8 mm.	5.2° C	m. jzh.	jasno	

Srednja temperatura 5.9° in 5.0°, za 3.1° in 2.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. marca t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 98.90	—	gld. 98.90
Srebrna renta	98.60	—	98.70
Zlata renta	117.10	—	117.10
5% marcna renta	—	—	96.95
Akcije narodne banke	989. —	—	988. —
Kreditne akcije	341.70	—	341.70
London	121.15	—	121.15
Srebro	—	—	—
Napol.	9.63	—	9.63½
C. kr. cekini	5.72	—	5.72
Nemške marke	59.30	—	59.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	147	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	197	—
Ogerska zlata renta 4%	—	115	50
Ogerska papirna renta 5%	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	130	—
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	—	119	—
Kreditne srečke	100 gld.	198	—
Rudolfove srečke	10	25	—
Akcije anglo-avst. banke	200	157	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	248	—

Nepremočne

vozne plahte

različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi in jih daje po ceni (59—10)

R. RANZINGER,

speditér c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15.

Slamniki

se perejo in modernizujejo (274)

pri **C. Brilli-ju**, Dunajska cesta št. 29.

Sir za delavce

iz posnetega mleka — prodaja in razpošilja tvrdka

Miha Cazafura (259—3)

iz Tomina na Primorskem.

Najudaneje podpisani si usoja naznanjati, da je „pod Trančo“ v hiši na voglu blizu čevljarskega mostu razstavil svojo zemljepisno mejnarodno

cesarsko cikloramo.

Odpri je od 8. ure zjutraj do 9. ure zvečer. — Ustopnina za osebo 10 kr., za dijake in vojake 5 kr.

Serijs, ki je sedaj razstavljena, kaže

Avstrijsko-Ogersko monarhijo

ki je vredna, da si jo ogleda vsak radi obilih lepot.

Na obisk vabi najudaneje

(249—6) **N. Kotarski.**

Odlikovani s častno diplomom in zlato kolajno v Londonu 1893 in z zlato kolajno v Bruslju 1892.

Najboljše sredstvo

za želodec,

katero želodec in opravi prebavnih delov života krepi in tudi odprti život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravila

Gabrijel PICCOLI,

lekar pri „angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Cena 1 steklenici

10 novč. (173-5)

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 steklenic stane gld. 1.36; s 24 gld. 2.60; s 36 gld. 3.84; s 44 gld. 4.26; 55 steklenic tehta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5.26; 110 stekl. gld. 10.30. Poštnino plača vedno naročnik.

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

Čast mi je najuljudneje naznanjati p. n. spoštovanemu občinstvu, da sem z današnjim dnem otvoril

v Kranji, v Babič-evi hiši št. 177

filijalo

v zlatnini, srebrnini in urah

ter da ravno tam vsa nova dela, ki se bodo naročala, in vse v mojo stroko spadajoče popravke najboljše in najceneje pod jamstvom izvršujem.

Proseč p. n. cenjeno občinstvo, da bi mi mnogobrojna naročila nakloniti blagovolilo, uverjam isto že v naprej, da si bodem vselej prizadeval, steči tudi tukaj ono zaupanje, katero uživam že celih 20 let kot juvelir na Ljubljanskem Glavnem trgu.

Z velespoštovanjem

(272) **Josip Sparovitz.**

Kranjsko društvo v varstvo lova.

VABILO

II. rednemu glavnemu zborovanju

ki bode

dné 26. marca t. l. popoldne ob 6. uri

v hotelu „Pri Slonu“.

DNEVNI RED:

- 1.) Računsko poročilo.
- 2.) Poročilo revizijskega odbora.
- 3.) Volitev revizijskega odbora za leto 1893.
- 4.) Volitev štirih odbornikov.
- 5.) Posebni predlogi.

Samostalni predlogi za glavno zborovanje naj se osem dni poprej pri društvenem odboru naznanijo

V Ljubljani, dné 11. marca 1893.

(273)

Odbor.

Bogata izbéra novih modernih

tkanin (štofov)

za gospodske in deške obleke in vrhne suknje

kakor tuji

za gospojinske plašče in jaquete

dalje

najnovejšega blaga

za dame, gospice in sploh za vse ženske obleke

po najnižjih cenah.

Grobelnik & Ihl

(235—4)

v Ljubljani, Pred škofijo št. 2

trgovina s suknom, platnom in manufakturnim blagom.

Vnanjim zasebnikom pošiljamo dražestne vzorce suknene robe franko, za gg. krojače kolekcije vzorcev brezplačno in prosto poštne.